

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRĀKSTS

Nr. 93 (6252)

29.10.1991

Mazumtirdzniecības cena 20 kapeikas

Rajona TDP prezidijā

DAUDZ UN DAŽĀDI

23.oktobrī prezidija sēde ilga četras stundas, un tajā tika skafīti daudzi un dažādi jautājumi.

Vispirms prezidijs sprieda par deputātu apmācībām. Desmit deputātiem būs iespēja apmeklēt kursus, ko par pašvaldību darba organizēšanu rīko Latvijas Universitāte. Viens cilvēks (prezidijs ieteica Ilgvaru Muzikantu) novembrī dosies uz Pērnavu, kur konferenci "Baltijas municipālā privatizācija" rīkos ASV Baltijas Fonds. Sēdes laikā radās lieliska ideja par dažiem jautājumiem lektorus no Rīgas aicināt uz rajonu — visu deputātu informēšanai.

Par Latvijas pašvaldību savienību, kas patlaban republikā organizējas, domas dalījās. Savienība varētu būt gan kārtējā birokrātiskā organizācija, gan reāls spēks, kā zemāko līmeņu pašvaldībām ietekmēt republikas parlamentu. Ista skaidrības nav, tāpēc tika nolemts prezidijs loceklī Andreju Garjāni delegēt uz rajonu pašvaldību pārstāvju sanāksmi, kas šonedēļ notiks Rīgā. Cik zināms, drīz notiks Latvijas Pašvaldību savienības dibināšanas kongress, un biedra nauda mūsu rajonam šai organizācijā varētu būt ap 40 tūkstošiem rubļu. Prezidijs loceklī uzskatīja, ka vieni nevar izlemt par iestāšanos vai neiestāšanos savienībā. Tāpēc pirms tam tiks uzsklausīti visu vagastu un rajona deputātu viedokļi.

Prezidijs uzsklausīja Preiļu vēcībnieku draudzes lūgumu — palīdzēt ceļnīcas celtniecībā — un nolema jau šogad piešķirt 100 tūkstošus rubļu (ne skaidrā naudā, bet apmaksājot rēķinus par paveikto darbu). Tika solīts, ka tikpat lielu summu celtniecībai iespējams piešķirt arī nākošgad. Sākotnējais aprēķins, ka baznīcas celtniecība izmaksās 430 tūkstošus rubļu, pašreizējos apstākļos draudz strauji pieauga, tāču draudzes pārstāvji pārliecināja prezidiju, ka pāsi saviem spēkiem, ar sponsoru un draudzes loceklju ziedojušiem spēs savu baznīcu uzcelt. Jāpiebilst, ka, kompensējot kādreizējās rajona izpildkomitejas rīkojumu par baznīcas nojaukšanu, pašreizējā izpildkomiteja jau ir apmaksājusi baznīcas celtniecības dokumentācijas izstrādāšanu.

Sakarā ar rajona zemessargu lūgumu palīdzēt viņiem iekārtoties jaunajās telpās prezidijs rajona izpildkomitejai uzdeva pagaidām pēc rēķina apmaksāt zemessargu izdevumu. Šo aizdevumu sakarā ar to, ka zemessargi ir republikas, bet ne rajona pakļautības formējums, vēlāk nāksies rajona izpildkomitejai atgriezt. Vēl zemessargu pārstāvījam Jāzepam Švalbem ieteikts turpmāk ar sadzīviskiem jautājumiem un kaimiņu kīldām prezidijs neģriezties.

Prezidijs atbalstīja līguma noslēšanu ar Livānu celtniecības materiālu un metāla konstrukciju kombinātu. Saskaņā ar to rajona izpildkomiteja appēmas kombinātam piešķirt divas automašīnas "Zīguli" (ja tās 1991.gadā rajonam tiks iedalītas), bet kombināts piegādās 100 000 kieģeļu (300 rb. par tūkstoši gab.). Šis darījums nepieciešams, lai nodrošinātu gāzes vada celtniecību.

Nolemts nākošo rajona TDP sesiju sasaukt 13.novembrī un tajā izskatīt iautājumus par tirdzniecību, par izmaiņām rajona budžetā, par uzņēmumu izdošanu pašvaldībām, uzsklausīt revīzijas komisijas ziņojumu par rajona izpildkomitejas darbu, kā arī ioti daudzus jautājumus izskatīt sadažā „Dažādi jautājumi”. Līdz sesijai pēc LTF Preiļu nodajās lūguma prezidijs uzdeva pāstāvīgajai tirdzniecības komisijai kopā ar LTF Preiļu nodajās ieteiktajiem pārstāvjiem veikt rajona patēriņu biedrību darba pārbaudi, kā arī iepazīties ar tirdzniecības darbību kaimiņu rajonos.

Prezidijs bija iesniegts jautājums par deputātu skandālistu V.Šulti no Upmalas pagasta. Prezidijs uzdeva deputātu uzvedību izskalīt Upmalas pagasta deputātu sesijā.

Visām pagastu padomēm prezidijs ierosināja pārskatīt savu atbrīvoto šata darbinieku algas atbilstoši pieaugošajai dzīves dārdzībai.

Tā kā Ilgvars Muzikants šīs dienās devīs līdzi rajona zemniekiem uz Dāniju, prezidijs vispirms viņu pilnvaroja tur uzstāties prezidijs vārdā.

Vairākos jautājumos pēc to izskatīšanas nolemts galigo lēmumu pieņemt rajona TDP sesijā. Šie jautājumi bija:

— par rajona izpildkomitejas piedāļanos SIA dibināšanā (tā kā runa ir par rajona izpildkomitejai uz atvieglošiem noteikumiem piešķirto brokeru vietu biržā un par izpildkomitejas līdzdalību SIA ar 70 tūkstošiem rubļu no rajona budžeta, līdz sesijai ar šo jautājumu vēl iepazīties tiesisko jautājumu pastāvīgā komisija);

— par viestrādnieku izmantošanu 1990.gadā („nogrēkojušās“ organizācijas — „Lauktēhnika“, SCO un Livānu PMK pieaicinājušas darbā viestrādniekus bez rajona izpildkomitejas akcepta, līdz ar to stāvē spēkā republikas Ministru Padomes lēmums par šo „migrantu apmaksāšanu“);

— par Rudzātu palīgskolu (šķiet, pienācis laiks izbeigt bezgaligu šī jautājuma atlīšanu. Prezidijs viedoklis: vieglāk un lētāk būs celt jaunu palīgskolas kompleksu (bet — kur?), nekā glābt jau esošo skolu);

— par līdzekļu piešķiršanu Jersikas pagasta lauksaimniecības servisam „Palīgs“ (servisam, kas būs Jersikas pagasta pašvaldības uzņēmums, nepieciešams no rajona budžeta 200 tūkstoši rubļu). Prezidijs nolema principiāli šo ideju atbalstīt un naudu, ja iespējams, no rajona budžeta piešķirt, bet — ar sesijas lēmumu.

Prezidijs loceklis Jānis Liepa ieteica iebildumus sakarā ar to, ka bez saskapošanas ar prezidiju rajona izpildkomiteja uzsākusi dažu objektu celtniecību, kā arī ierosināja, galavojot celtniecības plāna projektu 1992.gadam, kapitalieguļdījumu un finansēšanas sadalījumu veikt proporcionāli iedzīvotām skaitam konkrētajā apdzīvotajā vieta.

Viens no šai sēdē paredzētajiem jautājumiem — par izmaiņu nepieciešamību rajona pašvaldības struktūrā — atstāts izskatīšanai nākamajā prezidijs sēdē, tācū jau šoreiz nolemts, ka prezidijs (būtibā — visai deputātu padomei) nepieciešams atbrīvotais darbinieks — sekretārs, kas koordinētu prezidijs darbu.

Vēl var pagūt

Parakstīšanās uz rajona laikrakstu „NOVADNIEKS“ beidzas 31.oktobrī.

Sestdien, 2.novembrī Rīgā notiks Latvijas Jaunatnes progresu savienības kongress. Tajā tiks spriests par LJPS turpmākām uzdevumiem, kā arī izdarītas izmaiņas organizācijas Statūtos un Programmā. No LJPS Preiļu rajona organizācijas kongresā piedalīties divas deleģātes — Ināra Jokoste un Dace Verlicka.

Kuru katru dienu jaunajās telpās darbu sāks Preiļu bērnu mūzikas skola. Vēl tikai skolotājām dažās klasēs... jāizkrāso grīdas un jāsagaida, kad ēku pieslēgs apkurei.

Nedaudz bēdīgāks skats uz „jurģiem“ ir rajona skolēnu jaunrades namam. Direktore teic, ka viņu jaunajām telpām vēl vajadzīgs remonts, turklāt — vairākus kabinetus joprojām aizņem rajona zemnieku un daibas un pieminekļu aizsardzības organizāciju vadība.

Ne cik sen ziņojām, kā tika saņamīta LKP rajona komitejas išpašumā bijušās automašīnas. Kaislibas tikkō norimūšas, bet no republikas Augstākās Padomes sapņmēta rīkojums minēto transportu sūtīt uz Rīgu. Kā uz šo „centralizēto sadales“ priekšlikumu reāgēs rajona vadība, „Novadniekiem“ nav zināms.

Vislatgales deju svētki notiks 20.—21.jūnijā. Pie šādas domas noņākuši rajona deju kolektīvu vadītāji. Šo iniciatīvu atbalsta arī kolektīvu virs vadītāja Sarma Freiberga. Vai Preiļiem izdosies šo ideju piezemēt, — tas liešā mērā ir atkarīgs no mūsu pašvaldībām un sponsoru palīdzības.

Noslēgumam tuvojas darbs pie pirmās mākslas filmas latgaliešu valodā „Cilvēka bērns“. Jāņa Streiča filmā Romualdam Ancānam harmonikas „palīdz“ spēlē Vanagu pušes vecais kāzu muzikants Jānis Patmal-

Vaivods, kurš līdz šim strādāja par rajona izpildkomitejas šoferi.

Katoju draudzei Latvijas brīvvalsts laikā Preiļi piedereja māja Aglonas ielā (tagad te atrodas skolēnu jaunrades centrs), bet vecticībnieku draudzei — Raiņa bulvāri (tagad — sēku veikals). Izpildot abu draudžu lūgumu, pilsētas pašvaldība no lēmumi abas šīs ēkas atdot to kādreizējiem īpašniekiem.

Pašvaldībai aktīvāk jāiekļaujas pils atjaunošanas darbu organizēšanā. Šādu priekšlikumu Preiļu pilsētas deputātiem izteicis rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs I.Sniķers. Līdz ar to pilsētas pašvaldība turpmāk piedalīties pārrunās un izteiks savus ierosinājumus gan par sadarbības formām ar ārzemju firmu, gan apsvērs pils izmantošanu perspektīvā. Tā meklēs arī iespēju algot speciālistu, kuram būs jākļūst par pils atjaunošanas darbu koordinatoru.

Turpinās Preiļu pašvaldības konflikts ar dzīvokļu un komūnālās saimniecības ražošanas apvienības direktori V.Limanai. Pēdējā pilsētas padomes sesijā, kas notika 24.oktobrī, deputāti no lēmumi uzrakstīti vēstuli rajona prokuroram A.Pauram. Pašvaldība uzskata, ka V.Limanis, kurš ir gan amatpersona, gan arī privātfirmas „Lival“ organizētājs, rīkojies nelikumīgi, pārbaudot apvienības kravas automašīnas (tādāt valsts īpašumu) privātuzņēmumam. Tāpēc deputāti savā vēstulē līdz rajona prokuroru pārbaudit, vai šajā darījumā nav nozīguma sastāva.

Ar mājinieku celjavārdiem un baltu puki pogcaurumā

Pagājušāeturtdien rīta pusē Preiļos bija nepārasts notikums. Pēc piecdesmit gadu pārtraukuma neatkarīgās Latvijas armijā dienēt devās pirmie septiņi jaunieki no mūsu rajona.

Šis notikums puišu dzīvē ir pietiekami svarīgs, lai dienestā pavadišana būtu svinīgāka un cilvēcīgāka nekā daudzus gadus līdz šim, kad jauniesauktie parakstīti jaunās telpās steidzīgi tika sadzīti autobusos un aizvesti nezināmā virzienā... Šoreiz puišiem un viņu pavadītājiem par prieku spēlēja Preiļu 1.vidusskolas kapela. Jaunesauktos sveica valsts dievnāta rajona pārvaldes priekšnieks Antons Andžāns. Topošas Latvijas sargus uzrunāja un katram roku paspieda rajona TDP prezidijs priekšsēdētājs Ilgvars Muzikants.

Protams, armija visās valstīs ir armija un dienests visos laikos ir dienests — ar savu grūtumu, savu disciplīnu un pienākumiem. Taču torī ikviens pavadītājs, šķiet, padomāja par to, kāda tad būs jaunās Latvijas armija, kādu to veidos šie puiši? Jo

— vai būs brīva Latvija, vai būs brīva armija (brīva no „ģedovščinas“, no pazemojumiem un truluma), daudzējādā zinā atkarīgs no viņiem — mūsu zēniem. Arī no šiem, no pašiem pirmajiem.

Astotāpadsmit mēneši — kas nu tur liels, taču puišiem tika stingri piekodināts neaizmirst mājinieku, rakstīt vēstules vecākiem un nemainīt savas meiteņes pret rīdzīniecēm!

... Vēl tikai „Div' dūjīnas“ jānospēlē, vēl tikai par jauko Annīju dziesmu līdz galam jānodzied ... (Ak, šīs strelnieku dziesmas, kas tik labi šai rītā iederas un ko vēl nesen pat ballēs nedrīkstējām „uzraut“!). Vēl māmuļai kāda asara (pirmā sniega pārslaša?) no vaiga jānofrauc, un dēliem jau jādodas ceļā ...

Cerēsim, ka republikas Iekšlietu ministrijas formējumos, kur pirmā iersaukuma puiši dienēs, Ojārs Seils no Openieku pagasta, Nikolajs Mihailovskis no Stabulnieku pagasta, Māris Trūps no Galēnu pagasta, Māris Šķelts no Līvāniem, Jānis Mačāns no Preiļu pagasta, Ivars Vagalis no Preiļiem un Ainārs Anspoks no Saunas pagasta parādis sevi kā vīri, kas apzinās savu pienākumu un kuriem var uzticēties.

S.Jokste

Attēlā: 24.oktobris.Preiļi.Vēl — mājās ...
J.Silicka foto

Līvānu pilsētas TDP sesija

Vieni aiziet, pārējie turpina strādāt

Laikraksta iepriekšējā numurā lasītajus informējām, ka 18.oktobrī notika Līvānu pilsētas Tautas deputātu padomes sesija, kurā trīs deputāti atteicās no saviem mandātiem. Taču — vieni aiziet, bet pārējie turpina strādāt. Kādus jautājumus vēl izskatīja sesija? Par to — pilsētas padomes un valdes priekšsēdētājs Arnolds Jelisejevs.

Deputātu grupa sesijai bija iesniegusi plānu sarakstu ar pretējām pret saimniecisko un ekonomisko jautājumu risināšanu pilsētā (tirdzniecību, āku nodošanu privātuzņēmējiem, apkalpojošo sfēru, komercbraucieniem uz Poliju utt.).

Nākošajā sesijā visas pretenzijas par punktiem izskatīšot, kā arī par patēriņāju biedrības darbu aicinašot atskaitīties Liliju Stumbipu.

Tāpat kā pagājušajā sesijā, arī šoreiz skarts jautājums par slēgto pilsētas bērnudārzu, kas atrādās stikla fabrikas rūpnieciskajā zonā. Ar pilsētas valdes lēmumu bijušais bērnudārzs bija nodots siltumīklu direkcijas kantora vajadzībām, taču deputāti uzskatīja, ka šis ligums jāņauļe un direktorai telpas jāatstāj, bet bijušajā bērnudārzā jāiekārto alternatīvās tirdzniecības uzņēmumi.

A.Jelisejevs uzskata, ka šis sesijas lēmums radīs pilsētai problēmas ar siltumapgādi, un paziņoja, ka izmantos savas tiesības uz 10 dienām sesijas lēmumā apturēt, lai to vēlreiz pārskaitītu.

Arhitekts Žanis Krauklis no Rīgas, no „Pilsētprojekta”, iepazīstināja deputātus ar Līvānu pilsētas ģenerālās attīstības plāna projektu. Deputāti atzināto par pieņemamu, uzskatot, ka tikai pie dažiem jautājumiem vēl nedaudz jāpiestrāda.

Deputāti nolēma griezties rajona TDP ar lūgumu iekļaut pilsētas teritorijā daudzo uzņēmumu rūpnieciskās zonas, kas līdz šim skaitās Jersikas pagasta teritorijā. (Kopskaitā tie ir 252 hektāri.)

Sesija apstiprināja līdz šim pilsētā nebijušu amatū nepieciešamību. Turpmāk Līvānos būs: pilsētas arhitekts, pasu režīma inspektorš, kapitāls celtniecības vienotās pasūtītājās daļas priekšnieks.

Deputāti nolēma griezties republikas Augstākajā Padomē ar lūgumu paātrināt jautājuma izvēlēšanu par kompensāciju iedzīvotājiem, kuri aizbrayc no republikas un atstāj savu dzīvokli pilsētai.

Ar sesijas lēmumu daži cilvēki (pārsvarā — vienīgi invalīdi un iedzīvotāji, kuriem parasti aplūst viņu teritorijas) atbrivoti no zemes nodokļa maksājumiem.

Sesija apstiprināja vairākus pilsētas valdes lēmumus. Piemēram, par 50 objektu (medicīnas, izglītības, kultūras, sadzīves pakalpojumu, kā arī dzīvojamā fonda) pārēšanu pilsētas pašvaldības ipāšumā.

Apstiprināts pilsētas valdes izstrādātās cības perspektīvais plāns tuvākajiem 5 gadiem.

Pilsētas padome nolēma griezties pie rajona vadības ar lūgumu iekļaut celtniecības plānā objektus, kuriem ir projekta dokumentācija: infekcijas slimīnīcu, 75 dzīvokļu dzīvojamo māju, bērnu bibliotēkas piebūvi un estrādi, izlēma, ka jāsāk projektēt piebūves abām vidusskolkām, piebūvi Līvānu zonālajai slimīnīcai, inženierīklīkli jaunajam dzīvojamam masīvam „Upmajai”, viesnīci, jaunu pilsētas ūdens ieguvei vietu, katlu māju vai TEC Dubnas labajā krastā. Deputāti nolēma piedāvāt privātuzņēmējiem celt piebūvi pilsētas sadzīves pakalpojumu namam.

Pierakstīja S.Jokste

Jānis Grišāns bija laikabiedrs tiem Latgales kultūras un politiskajiem darbiniekiem, kuru jubilejas atzīmējām — Valerijai Seilei, brājiem Skrindām, Francim Trasunam un citiem, kopā ar viņiem ar sirdi un dvēseli cīnījās par mūsu novada atkalapvienošanu ar visu Latviju, bet, kad nopirkja šis dzīnavas Kamepecā, aizgāja no politiskās arēpas un tāpat ar visu sirdi un dvēseli pieķērās to rekonstrukcijai un paplašināšanai, pievērsās savam darbam. Vecās koka siles vieta uzbūvēja betonētu kanālu ūdens padevi uz turbīnas lāpstiņām, ieveda papildus pakalpojumus zemniekiem. Graudus māt uz šejieni veda no tālienes, cilvēki gaidīja savu rindu, un klientu ērtībām melderis iekārtoja kaut ko līdzīgu viesnīcāi, kur viņi varēja gatavot siltas pusdienas. Bija stālis zirgu novietošanai un nojumei ratiem un ragavām. Melderis organizēja upes gultnes padziļināšanu aiz turbīnas, lai būtu lielāks ūdens kritums un ganīgi grieztojautrāk, uzcelās skaistu māju ar diviem stāvjiem, kur bieži brauca atpūsties daudzi no tajos laikos pārstāvējās.

J.Grišānam piederēja arī zemes gabals pie visiem labi zināmā akmens ar uzrakstu poļu valodā, no kura cēlies vietas nosaukums un kurš guļ starp Tartakas iztekām. Vēlāk palīgaizsprostu ar noteikumu, ka saņem zināmu daudzumu elektroenerģijas, atvēlēja katoju biedrībai un tās pārstāvīm, nenogurdinājamam dekānam un izglītības darbiniekam Aloizam Brokam ar piebildi, ka arī viņš stingri raudzīsies, lai arī limenis tāpat pastāvīgi būtu pie atzīmes.

1941.gada notika visiem mums labi zināmās. 14.jūnijā dzīnavu ipašniekiem, viņu mazajām dēlam Olģertam un meitai Lidijai tika pāvelēts pēmt līdzi mantas, kas bija papremēmās, un doties līdzi uz Rušonu dzelzceļa staciju. Te viņi uz visiem laikiem šķīrās no tēva, te Lūcija ar bērniem sāka Golgātas ceļu uz Sibīriju. Par šīs ģimenes sūro liknītēm, tāpat kā par laimīgajām un darba prieka pilnajām dienām dzīnavās līdz tam, var pastāstīt apjomīgās grāmatas, bet arī tad nebūs viss pateikts. Pēc kāda laika Gri-

šārus atbrivoja no trimdas, bet drīz viņus aizveda atpakaļ. Un tikai 1957.gadā viņi beidzot saņēma tiešības dzīvot Latvijā.

Dzītajā Kamepecā Olģerts atgriezies pavismēnes, savā mājā varēja ienākt tikai 13.jūnija vakarā,

tik augstū, lai ezers nejet bojā, tagad par visu nevienam nav daļas. Pat Preiļu sadzīves pakalpojumu kombinātam, kurš daļā no bijušajām dzīnavu ēkām turpina turēt vilnas kāršanas cehu. Ja iedomājas, ka 1930.gadā tā bija melderā ģimenes

tonam Bēkim, zvejnieku sabiedrības „Ezerzeme” priekšsēdētājam Pēterim Kotānam un citiem.

Uzrotījus piedurknēs, dzīnavu mantinieks kēries glābt to, ko vēl var — remontēt aizsprostu, palaiš ūdeni pa apvedkanālu un caur turbinu, attiecīgi to nostiprinot, novākt kūdras slāni un uzbērt drošu dambi tur, kur ezers jau vienreiz atradis vietu izlauzties līdz upei un sagādājis cilvēkiem daudz nepatikšanu. Viņš saucerēja prasību pagasta valdei, kurā pa punktiem un apakšpunktiem uzskaitīja, kas vajadzīgs ezera glābšanai (tās autoram ir augstākā tehniskā izglītība un vadoša darba pieredze un panācis, ka pieņemts atiecīgs lēmums). Diez vai kāds būtu tālāk aizdomājies, varbūt atjēgtos tikai tad, kad kārtējo palu laikā ezers beidzot galīgi sagrautu aizsprostu un applūdinātu daļu no Jaunaglonas (Kamepecas) ciemata. To mēs varām, bet nelaimi laikā novērst — ne vienmēr.

O.Grišāns savā „petīcijā” paredzēja visu, taču sākumā nespēja noticēt, ka radīs atbalstu. Tāpēc pats sameklēja dēļus un naglas un stājās pie darba. Tad nu gan pamanija, ka lietai nav vis pa jokam. Šobrīd zevnieki jau atjaunojuši slūžas pie bijušās hidroelektrostacijas, sākta projekta īstenošana dzīnavu aizsargsistēmas nostiprināšanā, aizsprosta un turbīnas sakārtošanā, novākti kokī, kas traucēja darbā.

Loti labi, ka, par laimi, dzīnavās biežot atgriezies tāds neatkarums cilvēks, kā to cēlāja un veidotāja J.Grišāna dēls. Varbūt tieši viņš būs tas, kurš ne tikai glābs ezeru, liks tam mierīgili strādāt cilvēku labā un novērsīs lielu nelaimi, ko varētu radīt plašas dzīvojamās zonas un iekoptas zemes applūšana, bet arī atjaunos pāšu dzīnavu darbu, sašķēdotībā ar hesu? Mūsu tikšanās reizē to viņš neapsolija, bet arī ne-noliedza. Laiks rādis. Man personīgi gribētos ticēt, ka veco dzīnavu ēkas no sarkaniem kieģejiem celtās sienas, kas vēl tik stipras pēc visa, ko pārēdējušas un uz kurām rotājas uzraksts „Roku 1833” (1833.gads), atkal atdzīms un pa tām izlīs klusa darbīga sirds — turbīnas dūkoņa.

Antons Rancāns

Ezers prasa palīdzēt

Dabai bija labpaticies izdarīt tā, ka Rušons (ezers) savāc ūdeņus no plašas apkaimes — vairākiem maziem ezeriņiem ar caurteikām gandrīz no četrus simtus kvadrātkilometru platības, bet to, kas pašam par lieku, atdod tālāk ar vienu pašu upīti Tartaku, tiesa gan — ar veselām divām iztekām. Un tā viss bija pareizi un bija labi, kamēr neieimītās cilvēks. Diemžēl nezinu, kam pirmajam bija ienācis prātā uz vienas no iztekām uzbūvēt ūdens dzīnavas, bet uz otras — aizsprostu, bet loti labi zinu, kā te viss bija dzīnavnieka Jāņa Grišāna un viņa dzīvesbiedres Lūcijas valdīšanas laikos. Pateicoties labiem cilvēkiem, saglabājušies oficiālie dokumenti, kuros strikti ierakstīts: jebkuros apstāklos ūdens līmenis ezerā jānorūpēt, lai skalotos pie atzīmes dzīnavu ēkas stūri. Un šis priekšraksts tika stingri ievērots.

tās gadadienās priekšvakarā, kad viņu ģimene tāk cieši sirdīgi un ne par kādiem ģrēkiem tāk izrauta no šī stūriša un iemesta nelaimju atvārā.

Olģerts Grišāns ieraudzīja nodegušās dzīnavas, no kurām palikušas tikai kieģeļu sienas, tukšgaitā grieztojautrāk, nenogurdinājamam dekānam un izglītības darbiniekam Aloizam Brokam ar piebildi, ka arī viņš stingri raudzīsies, lai arī limenis tāpat pastāvīgi būtu pie atzīmes.

To visu ieraudzīja pārnākušais meldera dēls, un sirds sažņaudzās:

viņa bērniņā pagastā nebija cilvēka, kurš nezināja, cik svarīgi ūdeni turēt

dzīvoklis, bet pēc tam, kad viņš upes otrā krastā uzcelās māju, to pārveidoja par ražošanas telpu un viesnīcu tālajiem iebrasējiem, kur viss bija skaisti, pamaliģi un kārtīgi, un redzēt, kā ir tagad, tad loti tautām varam stādīties priekšā, ar ko viss beigots, ja pie mums saglabātos atstātītās sociālismā.

Olģerts Grišāns cēla trauksmi. Rezot, kā tā dzīvo un strādā vilnas kārsēji un ko kombināts vispār izdarījis ar dzīnavām, atradis tukšu vietu tur, kur agrāk stāvēja par lielu naudu pirkstās mašīnas, viņš nedomāja palīdzību meklēt šajā uzņēmumā, bet nolēma to rast vietējā lauksaimecības skolā, kas ir kaimiņos, pagasta valdē. Un tagad viņš man lūdz uzrakstīt, ka loti pateicīgs pagasta vecākajam Viktoram Jona-nam, skolas direktoram Visvaldim Kursītim, viņa vietniekiem Ēvaldam Ancānam kopā ar skolas palīgsaimniecības vadītāju Jāni Skaparu, valsts saimniecības direktora vietniekiem Jānim Džeripam un patēriņāju biedrības priekšsēdētājam An-

Sodiena liek sākt domāt ne vairs astonpadsmītgadīgai būtnei, kad vienā bezrūpībā aizvērtas vidusskolas durvis, bet gan — arī sešpadsmītgadīgam, pat četrpadsmīt, piecpadsmīt gadus vecam jaunietim. Un viņa vecākiem. Prast novērtēt un iedzīvināties sava bērna interesēs un redzēt, kādā gultnē tās ievirzās. Vidusskolas gadi jau nāk ar konkrētu jautājumu — ko izvēlēties? Un šī izvēle ir, kā pārmijas uz vienām sliedēm, aiz kurām jau visi vilcieni aiztraucas katrs savā virzienā. Protams, var gaitu pēc tam vēl izmāinīt, tikai tas ir pie tiekoši sarežģīti un ilgstīsi.

Pagājušajā mācību gadā republikā vidusskolas eksperimenta kārtā jau varēja mācīties pēc izvēles sistēmas. Šogad šāda sistēma ieviesta visur.

Izglītības ministrija piedāvāja divus ieteikumus: kad profilkurss sāk apgūt jau no 1.septembra un kad tiem pievēršas mācību gada vidū — no Jaungada. Līdz 1.vidusskola ir izvēlējusies šo otro variantu.

Mācību darba organizēšanā pārēja uz šādu sistēmu ir no-piepts process, tāpēc šajā skolā, jau iepriekšējo mācību gadu nobeidzot, pavasarī, sākās sagatavošanas darbs astolajās un devītajās klasēs. Galvenokārt, uzsvērot lielo atbildības nozīmi par pareizu izvēli. Arī vecākiem sapulcēs tika sniegtā plašā informācija. Jau līdz iestāju eksāmeniem vidusskolā vajadzēja skolēniem aizpildīt un parakstīt speciālās anketas, lai būtu skaidri prognozējamie priekšmeti. Arī vecākiem ar saviem parakstiem bija jaapliecīna, ka viņi zina un ir mierā ar to, ko viņu bērni grib turpmāk mācīties izvēles kārtā. Bet, ja kāds pa vasaru bija izdomājis ko citu, septembra pirmajās dienās savu vēlēšanos varēja koriģēt.

Un tā pašlaik katrs vidusskolēns bez piecīem obligātajiem priekšmetiem (atgādinājumam — tie ir latviešu valoda un literatūra, krievu mācībalodas skolām — krievu valoda, matemātika, svešvaloda, Latvijas un pasaules vēsture, fiziskā audzināšana, latviešu valoda — tikai krievu skolām) apgūst vēl septiņus pēc savas izvēles.

Starp citu, skolotājus nedaudz māca bažas, ka populārākā piekārētie padziļinātai apgūšanai.

Pamazām vidusskolēni pieradīnās arī pie desmit ballu atzīmju sistēmas. Nedaudz gan pieminot pērnā gada divpadsmītneku rūgtu pieredzi, kuri, ne bez Izglītības ministrijas ziņas, tika noskaņoti, ka vidusskolas atestātā arī parādīties balles, jo visu gadu viņu zināšanas novērtēja ar tām, taču īsi pirms mācību gada beigām nāca norādījums visu pārcelt tradicionālajā piecu ballu sistēmā. Šogad — desmitnieki. Tomēr desmitniekus burtnīcās tā arī neierauga, un velti vecāki tirda savus dēlus un meitas par visteināmāko atzīmi. Devīpas un desmit balles praktiski netiek liktas, jo ir ieteikums tādējādi novērtēt ne tās, no skolotāja saņemtās, zināšanas, bet tās, kuras skolēns vēl ir papildinājis ar savām, padziļināti studējot vielu, iegūtām. Bet saņemtās astoņas balles ir stabils piecnieks.

Nav vairs tradicionālās stundas ar izsaukšanu un atbildēšanu. Tās vietā it kā šķietama brīvība, kas tomēr prasa spēju koncentrēties, strādāt plānveidīgi un sistēmatiski, vārdu sakot, pieradināt sevi pie patstāvīgām studijām. Vidusskolēni klausās lekcijas, organizē nodarbības, seminārus. Katru lielāku tēmu beidzot, ir iekšaite.

Kā šādu mācību sistēmu vērtē autoritatīva persona — mācību pārzine Skaidrite Šķimele, kas pedagoģes darbā nostrādājusi 19 gadus?

Tikai pozitīvi. Šāda sistēma ļauj pamatīgāk sagatavoties un apgūt to, kas dzīvē katram būs vajadzīgs. Bez tam skolā vēl ir daudz fakultatīvu kursu un priekšmetu, kur zināšanas papild

Sporta klubs „Cerība” informē

Volejbols

„Cerību kausa” izcīņas finālturīnā veiksmīgi piedalījās treneres Margaritas Kozlovas audzēknes (1979.g.). Viņas uzvarēja Kuldigas un Rīgas volejbolistes, zaudēja Daugavpils I komandai un vospēlēja neizšķirti (šīs sacensības tas ir iespējams) ar Jēkabpili, Daugavpils II komandu un izcīnīja trešo vietu (aiz Daugavpils un Jēkabpils pārstāvēm).

Futbols

„Vārpas” čempionātā Preiļu „Cerība” uzvarēja Olaini (2:1), bet Līvānu „Kristāls” — Madonu (2:1) un nospēlēja neizšķirti (1:1) ar Smilteni.

Skolu kausa izcīņā (1979.-1980.g.) pārāki bija Preiļu 2.vidusskolas futbolisti, atstājot aiz sevis abas Līvānu vidusskolas, Preiļu 1.vidusskuolu, Sīlukalna, Galēnu, Dravnieku devināgās skolas un Aglonas vidusskuolu.

Arī visjaunākajā vecuma grupā (1981./1982.g.) uzvarēja Preiļu 2.vidusskola, otrajā vietā — šīs skolas otrā komanda. Tālāk sekoja Preiļu 1.vidusskola, abas Līvānu vidusskolas, Prieķuļu, Gaču, Sīlukalna un Sutru devināgās skolas.

Ja gribat būt veseli

Helsinki universitātes Farmakoloģijas un toksikoloģijas institūta profesors Heiki Karpinens nācis pie secinājuma, ka sāls ir joti kaitīga cilvēka veselībai. Pēc medīku atziņām organismam dienā vajadzīgi ne vairāk kā pieci grami sāls. Sāls negatīvi ietekme uz organizmu parādās jau jaunībā, bet ar gadiem pastiprinās un novēde infarkta.

LETA preses dienests

Zinātnieku grupa no Sociālo jautājumu pārvaldes Zviedrijā vairākus gadus pētīja profesiju teikmi uz cilvēku veselību. Visizplatītākās „gadsimta slimības” šobrīd esot sīrds un asinsvadu kaites, bet zemnieki ar tām sīrgstot par 40 procentiem mazāk nekā pilsētnieki. Lauku darbos strādājošie esot retāk pakļauti nieri slīniņām. Bet vislabvēlīgāko iespaīdu zemes darbi atstājot uz cilvēku psihiski slīmu laucinieku esot pat vairākas reizes mazāk nekā pilsečnieku.

Kopumā rēķinot, zemnieki sliņojot par 15 procentiem mazāk nekā citu profesiju cūvēki.

„Baltijskoje vremja” ID

Vieglatlētika

Rudens krosā visjaunākajā vecuma grupā individuāli uzvarēja Līvānu 2.vidusskolas skrējēja A.Petrova un Līvānu 1.vidusskolas audzēknis G.Panteļejevs. Komandu vērtējumā labākās bija Līvānu 2.vidusskolas, Aglonas internātskolas un Galēnu devināgās skolas komandas.

Jauņākajā grupā individuāli uzvarēja I.Aleksejevs no Aglonas internātskolas un J.Verze no Riebiņiem, bet komandu vērtējumā — Dravnieku devināgā skola, Aglonas internātskola un Riebiņu vidusskola.

Vidējā vecuma grupā uzvarēja I.Sparāne (Vārkavas vidusskola) un V.Melniķis (Aglonas internātskola), starp komandām — Aglonas internātskola, Vārkavas vidusskola un Dravnieku devināgā skola.

Vēlākā grupā komandu vērtējumā pirmās divas vietas dalīja

Aglonas un Vārkavas vidusskolas, trešajā vietā — Preiļu 1.vidusskola.

Basketbols

Astonas dažāda vecuma grupu Līvānu komandas turpina spēles Latvijas jaunatnes sporta centra zonālajās sacensībās. Sešām jau ir reālas iespējas ieklūt starpzonu turnīros.

Imants Babris,
sporta kluba „Cerība”
priekšsēdētājs

Pirmoreiz Reģilos notika republikas spēcīgāko solotāju sacensības. Tajās piedalījās arī mūsu rājona sportisti.

Attēlos: piecu kilometru distancē dadas veterāni; mūsu labākie solotāji (no kreisās) Guņars Mikulis, Aigars Salenieks, Kristīne Erte un Normunds Izāns.

J.Silicka foto

Replika

Neatejot no kases

Kā lai nejūt līdzi viņiem — nabadziņiem: visa dzīve ir uz riteņiem, darbs tik saspringts, ka neatliek laika aizbraukt uz kādu ne sevišķi tālu valsti, lai turienes krāmu tirgū veiktu izdevīgu barterdarījumu. Bet vispār — kāpēc sevi apgrūtināt ar liekām rūpēm? Labklājības avots ir tepat degungalā, un savu laimi var kalt, kā smejas, neatejot no kases. Bet „kase” — tā ir cibīja ar metāla monētām, kurā gadās arī pa kādam kārotajam papīriņum. Lai arī „koka”, tomēr — nauda. Tiesa gan, dienas beigas jāatskaitās, bet tā jau ir tīri tehniska lieta. Pirmklasnieka uzdevums: sareizināt pārdoto bīlešu skaitu ar to vērtību — un dienas ieguvums zināms. Viena daļa — valstij, kuras transports un benzīns tie izmantoti, otra — sev kabatā. Un bez jebkādiem atskaitījumiem un nodokļiem. Turklat tā „otrā daļa” nereti ir mazliet lielāka par „valsts” daļu.

Vai nojaušat, par ko ir rūna? Nu, protams! Par „laupīšanu uz lieceļa”, ar kuru laiku pa laikam nodarbojas autobusu šoferi. Pie tam ar mūsu pašu, tas ir — pasažieru, klusu piekrīšanu. Bet pēc tam vēl lamājam valdību un pašvaldību par autobusu bīlešu cenu paaugstināšanu. Jā, benzīns klūst dārgāks. Tā ir realitāte, ar kuru jārēķinās. Taču savā rajonā, savos autouzņēmumos vajadzētu gan reiz iemācīties būt īstiem saimniekiem. Kad pēdējo reizi reisa autobusā redzēts dzīvs kontrolieris? Personīgi es viņu neesmu redzējis jau joti sen. Ja viņš mani noķertu kā „zaķi”, ātri vien zustūcietība pret šoferi, un nākamreiz par savu naudīju noteiktīti paprasītu izsniegt biljeti.

Kad sapratisim vienkāršu patiesību: nekad autobusu parkam tas vai cits maršruts nebūs rentabls, ja šoferi naudu par braukšanu no mums nems (ciemā vārdiem, liks sev kabatā), bet billetes preti neizsniegs? Tāpēc būsim ne tikai abpusēji pieklājīgi, bet arī prasīgi. Jeb — savilksmi ciešāk jostas?

Iraīda Korolova

TELEVĪZIJA

OTRDIENĀ, 29.OKTOBRIS

- Latvijas TV
- 17.00 Diena pasaulē.
- 18.00 Šodien.
- 18.10 Muzicē I.Galante.
- 18.40 Rīga videoversijā.
- 19.10 Dalailama Rīgā.
- 19.20 Arēna.
- 19.35 Ziņas (krievu val.).
- 20.00 Ekrāns bērniem.
- 20.15 Lūdzu vārdu!
- 20.30 Panorāma.
- 21.05 Vizite.
- 21.35 Spīts.
- 22.10 Aci pret aci.
- 22.50 Latgales TV piedāvā...
- 23.30 Naks ziņas.
- PSRS CT I
- 15.00 TZD.
- 15.10 Mūsu jaunības sporta elki.
- 15.30 Mākslas filma „Vizite pie Minotauro”. 2.sērija.
- 16.40 Kopā ar čempioniem.
- 16.55 Bērnu muzikālais klub.
- 17.40 Politiskie dialogi.
- 18.10 Aizrauīgu cilvēku pasaule.
- 18.25 Bloknols.
- 18.30 TZD.
- 18.45 Biržas ziņas.
- 19.00 Turcijas TV vakars.
- 19.45 Turcijas TV mākslas filma „Piena Ceļš”. 1.sērija.
- 21.00 Informatīvā programma.
- 21.40 Mākslas filma „Piena Ceļš”. 2.sērija.
- 22.40 Mākslinieciski publicistiskā filma „Loks”. 2.sērija.
- 23.55 Antarktīda. Alģešanās punkts.
- 0.25 Sarunas ar bīskapu V.Rodzjanko. 15.rajdījums.
- 0.50 Meistarsacīkstes tenisā.
- 1.25 Mākslas filma „Karaļi un kāposti”. 1.sērija.
- Krievijas TV kanāls
- PSRS TV II
- 17.00 Ceļotāju klub.
- 18.00 Ceļā uz profesiju. Inženieris.
- 18.10 Iesildīšanās erudičiem.
- 19.00 Kongresa dienasgrāmata.
- Latvijas TV II
- 19.15 Lietuvas TV dokumentālā filma „Mans darbs — teātris”.
- 19.30 Kristīgā programma.
- 20.00 Vēstis.
- 20.20 Labu nakti, mazuji!
- 20.35 Gresinu bērnu mūzikas skola.
- 21.00 Krievijas meistarsacīkstes vindsērfingā.
- 21.15 Nezināmā Krievija.
- 22.15 V KPFSR tautas deputātu kongressā.
- 23.00 Vēstis.
- 23.20 V KPFSR tautas deputātu kongressā.

CETURTDIENĀ, 31.OKTOBRIS

- Latvijas TV
- 9.00 Darbs un daba.
- 9.30 Lai likten's gara svētīts.
- 10.30 Mācīsimies svešvalodas.
- 11.10 Gadskārtu raksti.
- 11.40 Ieskats starptautiskajā kamerkoru festivālā.
- 17.00 Diena pasaulē.
- 18.00 Šodien.
- 18.10 Mazā mākslas skola.
- 18.35 Mult.filma.
- 18.55 Pēc zvana.
- 19.25 P.Čaikovskis. Variācijas.
- 19.45 Ziņas (krievu val.).
- 20.00 Mult.filma.
- 20.15 Deputātu komentārs.
- 20.30 Panorāma.
- 21.05 „Dzīvīte, dzīvīte...” 1.daja.
- 21.25 Zaļais ceļš.
- 21.55 „Dzīvīte, dzīvīte...” 2.daja.
- 23.15 Mūzika senioriem.
- 23.30 Naks ziņas.
- PSRS CT I
- 6.30 Rīts.
- 9.05 Mult.filma.
- 9.15 Stunda bērniem.
- 10.15 Dok.filma „Maša”. 1.. 2.sērija.
- 12.00 TZD.
- 12.10 Iekšlietu ministrija ziņa.
- 12.25 Baltkrievijas Valsts deju ansambļa koncerts.
- 13.10 Meistarsacīkstes tenisā.
- 14.15 Telemikss.
- 15.00 TZD.
- 15.15 Ja jums vairāk nekā...
- 16.00 Mākslas filma „Vizite pie Minotauro”. 4.sērija.
- 17.10 Ekoloģija. Sabiedrība. Cilvēks.
- 17.40 ... Līdz sešpadsmit un vecākiem.
- 18.25 Bloknols.
- 18.30 TZD.
- 18.45 Iekšlietu ministrija ziņa.
- 19.00 ASV mākslas filma „Malta vanags”.
- 21.00 Informatīvā programma.
- 21.40 Ēterā - mūzika.
- 23.55 Par I.Brodskā daiļradi.
- 0.25 Sarunas ar bīskapu V.Rodzjanko. 16.rajdījums.
- 0.55 Meistarsacīkstes tenisā.
- 1.40 Mākslas filma „Krečinska kāzas”. 1.sērija.
- Krievijas TV kanāls
- PSRS CT II
- 8.00 Rīta vingrošana.
- 8.15 Spānu valoda.
- 9.15 Dok.filma.
- 9.45 Teleeko.
- 10.15 Mult.filma.
- 10.25 Dzejas vakars.
- 11.00 „Burvis”. Raidījumā piedalās J.Tarasovs.
- 11.40 Zemniecības jautājums.
- 11.55 PSRS Miss Prese.
- 12.30 Dok.f. „Par tiem, kas ceļā”.
- 13.00 Vēstis.
- 13.15 Mākslas filma „Gravas”. 3.sērija.
- 14.35 Koncerts „
- 15.15 Ritmiskā vingrošana.
- 17.00 Mult.filma.
- 17.10 TV muzikālais abonements.
- 17.10 Veselība.
- 18.10 Sūpuļdziesma no lemtajiem.
- Latvijas TV II
- 18.30 Hokejs. „Rīga” - Minskas „Dinamo”.
- 20.00 Vēstis.
- 20.20 Labu nakti, mazuji!
- 20.35 Piektais ritenis.
- 23.00 Vēstis.
- 23.20 V KPFSR TD kongressā.

KULTŪRA

Jubilejas sarīkojumi

Jura Pabērza simtgades sarīkojumus organizēja rajona galvenā bibliotēka, Preiļu un Jasmuižas muzeji un Rožkalnu pagasta valde. Izcilā Latvijas pilstsvīra un rakstnieka Jura Pabērza dzimtajā pusē uz svīnībām aicināja Arendoles bibliotēku.

Uz tikšanos ar izcilā novadnieka radiem: dēlu Juri Pabēru — junioru, vedeķu Irēnu un mazmeitu Ilonu Salceviču bija ieradušies ne tikai dzejas miljotāji, bet arī jaudis, kas labi pazīna jubilāru. Izsekot radu rakstiem laikiem cauri, atpazīt novadu pirms piecdesmit, pārlapojot dzejas krājumus, noskaidrot kāda veltījuma vēsturi — arī tas piemita šīm jubilejas sarīkojumiem. Apkaimes jaudis vēl labi atceras savu novadnieku, it sevišķi gados vecākie, daļu no kuriem ar J. Pabēru vieno radu raksti, kaimiņu būšanas. Pakavēšanās atmīnās, dzejas lasījumi radīja jo siltu un sirsniņu atmosfēru.

Akademiskās raksturs piemita piemiņas sarīkojumam Preiļu rajona galvenajā bibliotēkā. Cīta publīka, cīta pieejā. Šeit par noteicošo kļuva iepazīšanās ar simtgadnieka dzīves gājumu, tikšanās ar vīpa dzeju. Pilnīgi negaidīts kā melomāns (aizrauīgs operas apmeklētājs un daudzu āriju zinātājs) atklājās Juris Pabērs dēla atmīnu stāstījumā. Redzamais Latgales atmodas darbinieks līdz ar šādiem — negaidītiem un tādēļ vēl jo interesantākiem atmīnu skicējumiem kļuva tuvāks un saprotamāks publikai, kur pārsvārā bija kultūras un izglītības darbinieki un skolu jaunatne.

Mazmeitas Ilonas Salcevičas kā jau Latgales literatūras pētnieces stāstījums par Juri Pabēru bija bagātīgi ilustrēts gan ar izstādē skatāmajiem materiāliem, gan dzejas rindām.

Meikula Apeja un Jopa Cibuļska jubilejas pasākums noslēdza vasaras darba sezonu Jasmuižas muzejā. Trešā latgaliešu literatūrai veltīta izstāde „Tauta grib dzeivot” šoruden iepazīstināja apmeklētājus ar novada kultūras, izglītības un literatūras darbiniekim — jubilāriem.

Rakstnieka un literatūras kritika, „Latgalīšu literatūras vēstures” (1935.gadā) autora Meikula Apeja devipdesmitgade ļāva ielūkoties ne tikai vīpa literārajā, bet arī sabiedriskajā darbibā. Un šeit, it sevišķi novada skolu organizēšanas darbā, viņš nostājās līdzās Nikodemam Rancānam, Aloizam Brokam un vēl vienai šīgada jubilārei — simtgadnieci Valērijai Seilei. Meikuls Apejs bija skolotājs, vadīja Latgales skolotāju un pašvaldības darbinieku slimī kasi, no 1929.1938.gadam vadīja žurnālu „Latgolas Škola”. Šeit viņš ielika daudz laika un enerģijas.

Kā aktīvu sabiedrisko darbinieku un dziļu patriotu Meikulu Apeli 1941.gada 15.jūnijā deportēja no tēva mājām Stolerovā un aizveda uz Sibīriju, kur pēc nepilna gada viņš gāja bojā.

Šī aizvēšanas diena kā melna siena ir palikusi viņa meitas Apolonijas Apeles (Latvijas Radio režisores) atmīnā. Viņas darba kolēģi no Literāro raidījumu redakcijas bija sagatavojuši nelielu pārsteigumu — sniedza M. Apeja stāsta par kādreizējo zemes dalīšanu lasījumu.

Savs pazemojumu ceļā bija jāziet vēl vienam jubilāram — skolotājam un literatūras darbiniekam Joņam Cibuļskim. Sirmo gavīnieku astoņdesmitā dzimšanas dienas prieķvakarā jo sirsniņi sveica kultūras darbinieki no Daugavpils un Rīgas. Daugavpils latgalieši bija pat sarūpējuši J. Cibuļska atzīmu grāmatiņu. Tā ir interesants izdots — autora rokraksts.

Starp daudzajiem sarīkojuma viesiem lai minam dzējeniekus Andri Vējānu un Pēteri Jurciņu, filozofu un zinātnieku Pēteri Zeili, literatūrinātnieci Ilonu Salceviču un daudzas citas Latgales kultūrā zīmīgas personas.

Voldemārs Romanovskis

Par izglītību Latvijas brīvvalstī

Oktobrī Preiļu rajona kultūras namā bija skatāma izstāde „Izglītība Preiļu novadā XX gadsimta 20.—40. gados”.

Ideja par izglītības stāvokļa atspoguļošanu mūsu pusē Latvijas brīvvalsts laikā radās sakarā ar to, ka Preiļu vēstures un lietišķas mākslas muzejā nu jau četrus gadus glabājas Aglonas ekspedīcijas laikā iegūtie Putānu pamatskolas arhīva dokumenti, kuri līdz šim nav bijuši pieejami plaškai sabiedrībai. Mēs izvēlējāmies šo laika posmu arī tāpēc, ka tas ir maz pētīts un attēlots vēsturiskajā literatūrā.

Kādreizējā Latgales centrālā muzeja vadītāja (vārkaviete) Tekla Laizāne rakstīja: „Jo vairok mēs pazeistam sovu senotni, jo vairok imīlojam sovu lautu. Kotrs Latgolas styureits dveš ar gora kulturu”. Kultūrāli sabiedriskā dzīve demokrātijas laikā ir vērtējama gan pēc tautas aktivitātes organizācijas, gan pēc preses un daiļliteratūras grāmatām, gan (jo sevišķi) pēc skolu skaita.

Izstādē atspoguļoti materiāli, arī vēstures dokumentāri avoti, jauj izpētīt, kāda bija patiesīs aina izglītības laukā, kritiski katram pašam to izvērtēt un izdarīt secinājumus par to, kas bija pozitīvs un kas negatīvs.

Muzejā ir uzkrātas fotogrāfijas un pastkartes, kurās attēlotas skolu ēkas, ģimnāzija, lauksaimniecības skolas, kuras atradās Preiļu novadā, skolotāji un skolēni. Šo fotogrāfiju klāstu varētu paplašināt, pateicoties Preiļu novada iedzīvotajiem, kuri palīdzētu muzeja darbiniekiem saglabāt nākamajām pāaudzēm mūsu vēstures liecības.

Vērtīgs ir albums par Daugavpils apriņķa skolām 1938.gadā, kuru muzejā nodevē VDK Preiļu nodalas darbinieki.

Āoti lielu palīdzību mums sniedza Aglonas pensionētais skolotājs Donāts Valainis, kurš ir savācīs lielu klāstu fotogrāfiju, no kurām iegūstam daudz informācijas par skolu un ģimnāziju darbību Aglonas pusē. Viņš arī dalījās atmīnās par savu mācību laiku Putānu pamatskolā, Aglonas vīriešu ģimnāzijas „B” klasē, par skolotāja darbu Putānu pamatskolā.

Izglītība nav iedomājama bez mācību grāmatām, ipaši izdalītas Putānu pamatskolai 30.gados ziedotās grāmatās, atsaucoties uz K.Ulmaņa „Draudzīgo aicinājumu”. Ieskatu par skolēnu intelektuālo spēju attīstības pakāpi sniedz aizvāšas Putānu pamatskolas un citu bibliotēku grāmatas, kuras tikušas aizrauīgi lasītās.

Laikmetā garu palīdz izprast nedaudzrie priekšmeti no muzeja fondiem — Putānu pamatskolas spogulis, globuss, grīfes tāfelite, susināmā prese, sienas pulkstenis, galds, krēsls, petrolejas lampa, skolas soma.

Šī informatīvā izstāde mums nelāva iepazīstināt apmeklētājus ar N.Rancāna sastādītajām grāmatām, ar Aloiza Broka darbību, ar izglītības darba rezumējumu. Tas viss vēl prieķā. Mēs turpināsim aizsākt arī nākošāg un tādēj ceram uz jūsu atsācību un sadarbību.

Regīna Pastare,
Preiļu vēstures un lietišķas mākslas muzeja jaunākā zinātniskā līdzstrādniece

GALVENAIS REDAKTORS PĒTERIS PĪZELIS

Laikraksts iznāk kopš 1950.gada 29.marta, otrdienās un ceturtdienās. Dibinātājs un izdevējs — apgāds „Avīze”, Rīga, K.Barona ielā 2. Reģistrācijas apliecība Nr.0091. Redakcijas adrese: 228250, Preiļos, Aglonas ielā 1. Tālrunis 22305. Datorizētums. Iespējīgs ražošanas apvienības „LITTA” Daugavpils tipogrāfijā. Valkas ielā 1. Ofsetiespiedums. 1 nosacītā iespiedloksne. Metiens latviešu izdevumam 9172, krievu — 3280.

Pasūtījuma indekss 68169.

RAIBA IR ŠI PASAULE

Iznemot tos, kās uzsisti gaisā

Omskas arsenālā pārskaitīja, vai visi šaujamie ir uz vietas. Bija, izņemot tos, kas „uzsisti gaisā”, jo trūka 14 automātu un 208 pistoļu — par „melnā tirgus” cenām to visu bija izpārdevuši tie Padomju Armijas karavīri, kuru pienākums bija ieročus apsargāt. Pie ierindnieku P. atrada vēl nepārdotas 38 pistoles un 60 tūkstošus rubļu.

Lietuvieši palīdz Leņinam

Sevastopoles tuvumā dzīvo nepārsta ģimene: tēvs, māte, 7 bērni. Neprasta nevis tāpēc, ka bērnu pulciņš paprāvs, bet tāpēc, ka uzvārds vienīm tāds divains — Leņins.

Gimenes galva Vladiislavs Nikolajevičs Leņins pastātīja žurnālistiem, ka lolojot sapni atvērt šosejas malā privātuzņēmumu — krogu — un nosaukt to „Pie Leņina”. Vietējās preses pārstāvji tikai smīnējuši, bet Lietuvas laikraksts „Sojeistīvje” gluži nopietni meties pālgā, izziņojot naudas līdzekļu vākšanu. Krimas kūrortnieki drīz varēs apsveikt Leņinu Otru, kurš atšķirībā no Leņina Pirmā patiesām būs uzbūvējis kaut ko cilvēku labā. Tiesa gan, ar brāļīgās Lietuvas atbalstu.

Lai šoferim būtu drošāk

Maskavas ielās parādījušies taksoometri, kam salonā ieibūvēta caurispīdiga šķērssiene no aviācijas stikla. Aizmugurē sēdošie pasažieri vairs nevarēsot iestis šoferim pa galvu vai nozīnaut ar auklu. Arī blakussēdētājais vairs tāk ērti netikšot kālēt šoferim. Viņi pret šaujamieroci šī stikla sienā nepasargājot. Vienas šķērssienei cena esot 400 rubļu, tādās jau ieliktais 200 taksometrs.

Avīze bez nosaukuma

Zurnālistikas praksē nepieredzēts gadījums piedzīvots Uzbekijā: avīzes, kas līdz šim iznāca ar nosaukumu „Sovetskaja Karakalpakija” (“Padomju Karakalpakija”) redakcija jaunāko laikraksta numuru izdevus... vispār bez nosaukuma. Vecais nepārīkot, bet jaunu izdomāt nevarot. Redkolēģija aicinājusi talkā lasītājus, gaidīšot viņu prieķlikumus.

Piedalīties konkursā!

Laikrakstā „Kuranti” (Maskava) izsludināts literārs konkursss. Tiklā profesionāli dramaturgi, tā arī jebkurš neprofesionālis uzacīnātu sacērēt traģikomēdiju 2 cēlienos ar prologu un epilogu, ir minētas darbojotās personas. Tajā skaitā: prezidents Grobācovs, vija sieva Maija, premjerministrs Savlovs, iekšlietu ministrs Fugo, aizsardzības ministrs Tizovs, agrogulaga priekšnieks Zemļepupcovs, televīzijas reporteris, programmu „Mūsejēj sit jūsējós” autors Alekands Ibkuss, parlamenta priekšsēdātājs Lukrecijevs un vēl citi.

Sauciet, sievietes, „Urā!”

Laikraksta „Kuranti” korespondents A.Popovičs ziņo no Dienvidsahalinas par neparastu, toties, kā izrādījies, visai efektīvu pašaizsargāšanās melodiju. Kādai sievetei nekādām uzmācībās tulīgās, tuvumā citu cilvēku neesot bijis, pretošānās acīmredzot būtu veltīga. Sievete ievilkusi elpu un no visa spēka saukusī „Urā!”. Tulīgās apmulsumā noteicis: „Re, ko sagribējusi!” — un aizgājis prom.

Mersedess — bum, trah!

Maskavā pie kāda benzīntanka, kā allaž, gara rinda. Bez rindas piebrauc lepns sudrabkrāsas „Mersedess — Benz”. Rindā gaidītāji protestē, „Mersedesa” ipašnieks atlaujas vēl palaist muti: „Kad jums būs tāda mašīna, jums arī nevajadzēs gaidīt...”

No rindas izbrauc „zigulītis” un ar visu sparu ietriecas lepnājā „mercedesēs”. Bum, trah!, „Ziguļa” ipašnieksam: „Kad jums būs iespēja mainīt auto kā man, tad arī varēsiet riskēt list bez rindas!” Tad pagriežas un mierigi aiziet.Pēc 20 minūtēm noskaidrojas, ka „ziguļis” bijis zags.

Baltijskoje vremja ID

VALSTS LĪVĀNU BIOKĀMISKA

RŪPNICA

aicina pastāvīgā darbā par kontrolmērinstrumentu un autoatizācijas ceha priekšnieku — speciālistu ar augstāko izglītību un darba stāžu ne mazāku par 3 gadiem vienā no šādām specialitātēm:

- automātika un telemehānika,
- rūpnieciskā elektronika,
- tehnoloģisko procesu un ražošanas automatizācija.

Mēneša pamatalga — 750 rubļi, ir premiālās piemaksas. Pieteikties rūpniecības kadru dalā, telefons: Līvāni 44457.

Preiļu pagasta valde

paziņo, ka Preiļu pagasta zemes ierīcības projekts tiks izlikti apskatīšanai Preiļu pagastā no 1991.gada 4.novembra līdz 16.novembrim.

Zemes ierīcības konsultēs pirmdienās, ceturtdienās un piektdienās no plkst. 9.00 līdz 16.00.

Barkavas lauksaimniecības skola

papildus uzņem audzēkņus šādās specialitātēs:

„BC” kategorijas šoferis (apmācības laiks 5 mēneši, uzņem jauniešus no 17 gadiem 7 mēnešiem). Iestājoties skolā, jāiesniedz šādi dokumenti: medicīniskā izziņa, 3 foto (3,5x4,5 cm), pase;

„AV” kategorijas traktorists (apmācības laiks 6 mēneši, uzņem jauniešus no 16,5 gadiem). Iestājoties skolā, jāiesniedz šādi dokumenti: medicīniskā izziņa, 3 foto (3x4 cm), pase.

Skolas adrese: Madonas rajons, Barkava, Dzirnavu ielā 1. Telefons 36501.

PREIĻU MĒBELU KOMBINĀTS „OZOLS”

aicina darbam mājās koka izstrādājumu virpotājus. Apmaksa pēc vienošanās. Telefons 23808.

Šī gada 1.novembrī Preiļu veterinārajā slimnīcā no plkst.8.00 līdz 12.00 notiks suņu vakcinācija pret suņu mēri.

Šī gada 2.novembrī Vārkavas pagastā tiek rīkots

SVECĪŠU VAKARS

L.Klaparu kapsētā plkst.14.00, Borbaļu kapsētā plkst.15.00.

Pilišku kapsētā plkst.16.00, Stabulnieku kapsētā plkst.17.00.

Pārdod